

Діло

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічне 15-00
Піврічне 30-00
Річне 60-00
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голандії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 зол., Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Без огляду на погоду!

СУБОТА 20. VI. 1931.

ВСІ УКРАЇНЦІ НА ПЛОЩУ СОКОЛА-БАТЬКА!

М'ЯЧЕВІ ЗМАГАННЯ в год. 5-30 пополудні

Русь (Ужгород) -- Україна (Львів)

В суботу попередять змагання в год. 3. попол.

IV. СОКІЛ — УКРАЇНА II.

В часі перерв між мячевими змаганнями відбудуться легкоатлетичні змагання.

Без огляду на погоду!

НЕДІЛЯ 21. VI. 1931.

В неділю попередять змагання в год. 3. попол.
СКАЛА (Стрий) — УКРАЇНА I Б.

Катастрофальне положення в Європі.

Львів, 19. червня 1931

З'їзд у Чекерс не приніс Німеччині в її важ-
кому господарському положенні досі нічого. З
Америки напливають до Німеччини замість гро-
шей — самі декларації і заповнення. Можна на-
віть сказати, що чим більше паде курс німецьких
облігацій, яких на силу позбуваються тепер аме-
риканці, тим живіші є задоволення офіційних
крупів Америки, що вони, розуміючи скрутне
положення німців, придуть їм з допомогою. А
положення в Німеччині характеризує найкраще
обставина, що впродовж останніх днів Нім. Дер-
жавний Банк утратив одну третину свого деви-
зового запасу (тільки в одному з тих днів від-
пав девіз дійшов до рекордної цифри 200 міль-
онів марок!).

Президент університету Колумбія Мюррей
Батлер заповнив на днях у своїм інтерв'ю в па-
риській пресі, що німецькі репарації безглузді,
що вояні довги мусять бути скреслені, а криза,
що її переживає нині ціла Європа, рівняється
хіба кризі на східній римської імперії. З ува-
ги на те, мовляв, Америка мусить покинути своє
становище ізоляції від європейських справ. На
жаль, офіційні американські круги в цьому
відношенні більше здержливі. Декларація Злу-
чених Держав, що вони готові застановитися
над уступками у справі довгів, але під тою умо-
виною, що Європа займе розсудне становище
в справі зброї, — каже дотримуватися, що А-
мерика з якимсь рішенням у справах, зв'язаних
з кризою в Європі, а зокрема в Німеччині, не ду-
же то спішиться. Це становище Америки пояс-
нюють тим, що вона сама переживає тепер за-
тяжку кризу, а до того знає добре, що кожна
пільза для європейських держав відбивається
кінцево-кінців на її кишені. Зрештою Америка
спекулює ще й на те, що по кількох місяцях кри-
зи Європа буде схильніша до уступок. Тому, ка-
жуть, американські офіційні круги покищо з
якимсь рішенням не спішаються.

Тимчасом Брінінг змагається розпучливо за
поскликування німецького парламенту, щоб
тільки відкрити загрози в усіх сторін па-
рламентаризму в Німеччині. Якщо йому це не по-
везе, якщо прийде до нових виборів, то Ні-
меччина опиниться напередодні правдивого ско-
ку в безодню, з чого по кількох тижнях може
вийти райхстаг з новою, гітлерівською більшістю.
Після того може прийти легко до проголошення
„третього царства“ і тим самим до спроби вся-
ких можливостей і неможливостей включно —
аж до повної анархії і хаосу в німецькій рес-
публіці.

Не менше розпучливе положення в нинішній
Австрії. Віденські часописи б'ють на аларм з
приводу фінансової катастрофи в Німеччині і
банкруцтва, яке грозить Австрії з приводу
„Кредітанштайт-у“. Вже місяць минуло, як цей
банк заломився, а Відень, замість реальної допо-
моги, дістає тільки всякі обіцянки й заповнення.
Західні держави, не рахуючи Америки, зібрати
у своїх банках майже 3 мільярди доларів золота
і просто дуються в цьому, не знаючи, що з ним
зробити, а все таки не рушили досі й пальцем,
щоб допомогти австрійській республіці. Від ча-
сів стабілізації отже вже вдруге маси в Німеччи-
ні й Австрії тріщать надію, що трудові повстан-
ня в домі будуть швидко переможені.

З того виходить, що оскільки не має прийти
до катастрофи, то західні держави повинні негай-
но розпочати відповідну акцію. З яких причин
не спішиться Америка, ми вже вище вказували.
Щож до заходу Європи, а конкретно: Франції,
то вона теж не спішиться, бо боїться, що коли
вона допоможе Німеччині й Австрії, то цим прило-
жить тільки руки до катастрофи значно більшої,
а саме до європейської війни. Франція боїться,
чи завдяки її фінансовим уступкам не прийде
до злуки Австрії з Німеччиною, або чи гітлерів-

Перед виїздом на вакації

не забудьте забезпечити свого мешканця
від крадіжки із вломом у

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“
у Львові, вул. Руська ч. 20,

ці, прийшовши до влади в Німеччині, не озброять
її проти неї.

Як бачимо, ситуація в Німеччині й Австрії,
а з ними і в цілій майже Європі, незвичайно
важка, на око просто безвихідна. Чи і який буде
з неї вихід — покажуть уже мабуть найближчі
тижні.

Кому з цього користь?

Уваги на тему польської господарської політики супроти українців.

I.

Теза Ст. Грабського в земельному законодавстві.

В дванадцять років існування Польщі, в ча-
сі, коли українська справа знову стала гостро
актуальною, починають появлятися голоси зпо-
серед польської суспільності і то навіть з по-
важних кругів, що треба вже раз глянути прав-
ди в очі, що треба це важне для Польщі пита-
ння якось розв'язати, бо нерозв'язання його вихо-
дить у некористь самої держави. Таких голосів
чимраз у Польщі більше. Однак у більшості це
голоси „вопійшого у пустині“. Загал поль-
ського громадянства, вихованого цілими поко-
ліннями на Сенкевича „Огнем і мечем“ і на
гаслах політиків з давнього галицького союзу,
що памятав Земляковського „нема Русі, єст
тільки Польща і Москва“ — на жаль не хоче
прислухуватися до голосів тверезо думаючих
поляків.

І тепер, коли у львівській пресі заініційовано
з польської сторони анкету в справі „польсько-
українського порозуміння“, найшовся там го-
лос відомого проф. Станіслава Грабського, ко-
трий від початків існування Польщі переводив
консеквентно в життя давні історичні плани.
У своїй статті на згадану тему, каже так: „Тре-
ба бачити дійсність такою, якою вона є. Східна
Галичина, Волинь, Полісся, Новгородське, не
перестали бути спірними землями поміж Поль-
щею і Київом“. Отже, щоби Київ міг зрезуїгну-
вати в майбутності зі згаданих земель, то тре-
ба, щоб з ними сталося те, що сталося з ко-
лишнім польським Вроцлавом, про якого при-
лучення до Польщі ніхто вже з поляків тепер
і не мріяв. Отже Москва і Харків (Київ) пого-
дяться остаточно з приналежністю до Польщі
наших східних воєвідств настільки, наскільки
ті воєвідства національно спольщяться, засмі-
люються, стануть землями з рішучою поль-
ською національною перевагою“. Отже знову
і нині справа поставлена проф. Грабським ясно:
українців треба засмілювати.

Можна сказати, що це програма людини,
яка не має влади в руках. Так. Державної влади
в руках проф. Грабський не має. Але за його
думками йде все ще величезна більшість поль-
ського громадянства. Доказом цього є, що й
урядові чинники надзвичайно з цими польськи-
ми поглядами і настроями охочіються та їм по-
творюють.

До виконання плану Ст. Грабського, себто
до проведення українських земель у Польщі
до такого стану, щоби в майбутності не важив-
ся Київ — як каже проф. Грабський — „і в най-
відважнішій мрії“ жадати тих земель, приступ-
лено зараз від перших днів існування відро-
дженої Польщі. Отже в першу чергу розпочали
колонізацію південно-східних земель. Вже
розпорядком Ради Міністрів з дня 1. вересня
1919 р. знесла варшавська влада свободу обо-
роту землею, вимагаючи при обороті поміщиць-
кою землею дозволу Головного Земельного У-
ряду у Варшаві, а законом з дня 15. липня 1920
р. обмежено оборот і селянською землею. Таким
робом українське населення на практиці позба-
влено відразу прав купувати нерухомості, бо ві-
домою є політика Гол. Зем. Уряду.

Є повіті у Східній Галичині, в яких на
1 км² скупчується 182 особи, при чому в Східній
Галичині з різниці живе пересічно 86,4 проц.
Приміром Бельгія, в якій лише 54 проц. на-
селення живе з різниці і де видатність земле-
плодів є 2 і пів рази вища, не може удержати
свого населення в краю, хоча існує можливість
відпливу населення до промислу, і тому змуше-
но щорічно висилати великі контингенти до
Франції на рільні роботи. Отже коли порівна-
ємо перенаселення нашої країни, а в додатку
низький рівень сільсько-господарської культу-
ри, то побачимо, як гостро мусить виступати
і виступає у нас аграрне питання. З українських
селянських господарств, 79,8 проц. це халупничі
карловаті малоземельні господарства і тиса-
ми не самовистарчальні. Поверх пів мільона
селянських господарств Східної Галичини не
можна дійсно уважати за господарства з погля-
ду господарської економії. Є це нуждарі пів-
пролетарі. Відносини на українських землях
були докладно відомі польським економістам
і деякі з них звертали увагу проти накидування
польських аграрних законів на Східну Галичину.
І так проф. Фр. Буяк в своїй книжці, виданій
під наголовком „Критичні uwagi про нашу зе-
мельну реформу“ каже між іншим так: „Вядо-
мельну реформу вважаю не надією сен, а зреш-
тою ей стосоване їм билоні уражане за спиче-
не з постановеними мендзипаровними“. Однак

і перестороги польських економістів нічого не змогли. Треба було виконувати старі колонізаційні і польонізаційні плани, бо як казав тодішній відвічалний державний муж Вілентій Вітос: „Плуг польського хлопа має означити східні межі Польщі“.

Пос. Зиновій Пеленський.
(Продовження буде.)

Ширіть наш часопис!

НАПАСТЬ.

Напад „Слова Польского“ на „Діло“.

У вчорашньому „Слові Польскому“, в рубриці „Відгуки політичного вбивства на вул. Грозицьких“, знаходимо такий окремий уступ п. н. „Що каже „Діло“?“.

„Діло“, яке у вчорашньому числі не дало ніякої згадки про вбивство, хоча в 8. год. рано було досить часу, щоб написати кілька рядків, а то тим більше, що „оправдавачем“ („Слово Польское“ бере цей вислів у „лапки“ — прим. Ред.) був на місці, цвіло у вчорашньому числі у 2-х статтях ширше описує подію, при чому дельбильша спирається на подробицях, поданих польською пресою. А чейже „Діло“ могло в цій справі багато більше написати(!). Аж нещодавно брутально напало на молодшого брата бл. п. Євгена Бережницького, перебуваючого на Волині, й назвало його... провокатором. Не хочемо зовсім твердити, що атакуючи молодшого брата на дальшому терені, вказувало в той спосіб на старшого, на терені ближчому.

Повища замітка має 4 речення, а в них — 3 суто-провокаційні зачіпки, не рахуючи паскудного провок. та доносницького тону. Передовсім заклад свідомого промовчування факту вбивства у вчорашньому числі. Це звич. напасть п'яного на п'яні. Ажме кожному львівському читачеві „Діла“, кожній трафіці й кольпортерів нашої газети відомо, що „Діло“ появляється ок. 7-ої години ранку. Співаньється вихід газети лише при випадках швидкої конфіскації, якої — мимоходом кажучи — у вчорашок не було. Але й навіть, коли би цілий наклад часопису в 8. год. не був ще готовий, то й тоді було б неможливо міняти текст, бо треба би розбивати хіба цілу стереотиповану сторінку та складати й стереотипувати нову!

Та сама тенденція пронизує закид, що „Діло“ обмежується лише до реферування голосів польської преси про те вбивство. Це цілком зрозуміла річ: поліційні інформації про вбивство, слідство і т. д. для нас недоступні і ми мусимо їх черпати з польських газет. Очевидно, що це не вміщається у голові редакторів „Слова П.“, які мають ще свої спеціальні джерела інформації, відкриті виключно для того єдиного у Львові органу, який завдяки їм від часу до часу „ревеляціює“ про всякі таємні справи, що про них ми зі здивуванням у ньому читаємо. Щодо всяких алякубств на тему такої сумної події, як те останнє вбивство, то передовсім не належимо до тих органів преси, які кожне вбивство раді роздути не лише до розмірів вуличної сенсації, але й великої політичної події. Те, що 20-літній гімназійний учень може звагалі підпасти під за-

кид провокаційства, як також те, що суддею в разі вперем у руці стає 19-літній молодець — є безумовно трагічними подіями, які викликають у кожному чимало рефлексій. Але вони торкаються далеко ширшої, далеко глибшої проблеми нинішніх часів, повсякденних, аномальних відносин, проблеми повоєнної етики й моралі, цілого хаосу небуталих до цього часу конфліктів, а не алободенно-політичної сторінки, до якої хоче спровести цю подію „Слово Польское“ й йому подібні органи.

І ми на гачок „Слова П.“ не підємо: в площині національної політики факту вбивства 20-літнього хлопця 19-літнім хлопцем цієї події розглядати не будемо! Може собі дозволити „Курер Львовський“ накликувати з цього приводу польське громадянство до „самооборони“, що — у практичній мові — значить: творити ендецькі бобакі, придатні у кожній відповідній хвилині кидатися на українські установи; може собі дозволити „Слово Польское“, спеціальним підкреслюванням факту арештування кількох учнів, — пхувати знову проти українських шкіл. Ми ж говоримо про сам факт убивства волею тоді, коли будемо знати напевне: хто тут винуватий і яке

Нація і її музеї.

„Гуцульський Народний Музей“ у Коломиї.

Нація, що хоче жити своїм власним життям і в рідні народів стати самостійною одиницею, безумовно мусить йти вперед та здобувати собі кращі умовини свого майбутнього всіми своїми силами. Та не досить не стояти на місці, а важніше, щоб йдучи вперед забирати з собою своє минуле, — бо нарід, що не зберігає пам'яток своєї минушини і затрачує свою традицію, не має права називати себе народом.

І тому, чим культурніший нарід, тим більше і більші ставити свої музеї, де з повною пошаною згортає і перековує святості свого минулого.

Музей — це дзеркало культури нації, це живий образ її переживань та її історії. Не згадувати тут про величаві музеї в Парижі, Берліні, Відні, чи про швейцарські музеї; маємо теж змогу пригадати нашим найближчим сусідам. Як завзято, майже з гарячковим поспіхом збирають вони по всіх усядах що лише в руки попадає.

Різ річно переходять по селах менші або більші гуртки всяких аматорів, що вибирають наші пам'ятки. Так — вони вибирають, бо ми самі несвідомо все їм віддаємо не надумуючись навіть, кому це даємо та яку велику кривду спричиняємо цим власному народові. Одно вибирають чужі і непокірливі, інше знова само пропадає в занедбанні.

Цінні пам'яткові будівлі-церкви, нераз дуже давніх віків вальдяться опустошені, або ми самі їх валимо, як це сталося недавно зі старенькою церквою в Галичі.

Такої сумної долі вичікують ще деякі вже забуті старенькі церкви, як монастирці в Теремболові та дерев'яна церква в Чорткові. Ця остання, не найшовши ніякої опіки у своїх вірних, вичікує тяжкої хвилі, коли завалиться. Дозвілку і хори забрали на іншу будівлю, а про решту і не

дого тло. Ажме ледви міряєш тому, так було у Львові одно вбивство одного молодця гімназійного учнем, теж з цього приводу був ідентичний крик лайки на ціле українське громадянство і штовхання проти загалу українців, і показалося та кілька діла, що ані політика там, ані революція зовсім ні-при-чїм! І факт арештування яких 10-ти хлопців теж же нині ніякий доказ... Тому — дозвольте нам панове цешорі зі „Слова Польского“ — дещо підозревати!

Але ці панове мають наготові ще одну провокацію: що „Діло“, мовляв, задержувало перед українцями якогось молодшого брата Бережницького, як провокатора. Ми перекладаємо негайно цілий ряд чисел „Діла“ а нічого подібного не найшли. Коли, де і як? Може бланкові читачі „Діла“ у „Слові Польским“, які у нашої власній редакції звольять дати нам ближчу інформацію.

Такими методами воно „позаїняв“ часопис з фірмово півофіційного органу преси. Чому не було написати просто, що Іван Мишки щиро стріляли Бережницького просто після улавлення цілого плану з редактором „Діла“? Було б ясно і просто...

згадувати. „Найближчі“ відсунулися, махнули на неї рукою, а „дальші“ вже забули, — думав, що тільки віків ця перша вірло служила „найближчим“ і „дальшим“ та щиро опікувалися своїми вірними.

Ми не всімі створити тепер щонебудь нового, цінного і тому мусимо зберігати болячі ті ми праліди одержані пам'ятки. Чим колись знає нас будуче покоління, коли ми давнє затратимо, а нічого цінного-нового не створили і їм не полишили?

Гляньмо хоч би на села нашої Гуцульщини. Скількиж то правдивих пам'яток тиле там бовго воротно, пропадає між чужими! Нова мода міжкого лахміття наче зараза нищить стару українську вошу. Замість даминої перемітки, заласта жовтих чобіток, кресанів, череса, вишивок, постлів, сердаків та кожухів, лаче пошесть закривається міська тандина, всякі „райтки“, „штєпни“, кашкеті, кафтаніки, панчішки, черевачи, перкалі, ба навіть чужого крою жовті кожухи. Дарма, що ті перемітки, жовті чобітки, міські шапки (як в Зарічу коло Делятина) та інше — це гордої нашої предків — бо пам'ятать це княжу добу; а ми так легко побуваємося ці давнини, проміняємо їх на чуже.

Вся наша інтелігенція, священики й учительство, всі наші інституції, а навіть політичні організації мусять зупинити це нищення народних олігів та рівночасно залопадливо збирати вишивки, давню ношу кожного села, та всі цінності нашої минушини. Цього не можна замедлати, бо за рік-два не буде вже що збирати.

Збірок не передавати в чужі або прамітні руки, а складати у своїх музеях.

Для нашої Гуцульщини засновано в Коломиї перед двома роками Народний Музей Івана о. Йосафата Кобринського.

В цім Музеї мусять захопатися всі пам'ятки нашої Гуцульщини як: народні одяги і вишивки кожного села, порохівничі, дзюбеліки, топірні хрєси, череси, чапрати, хрєстники, дзюльки, хляпки, грамоти, виконані предмети, старі монети,

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 20. ЧЕРВНЯ 1931.

ВЯЧЕСЛАВ ЛИПІНСЬКИЙ.

До читачів з ворожих таборів.

Хаос і безкарність. — Давніше і нині. — Боротьба зі скурками. — Во ім'я Ідеї.

Ще кілька слів для Вас — ворогів найгірших. Найгіршим не є ворог найлютіший. Між лютьми може бути ворог великий, честний і достойний. Шасливий, хто має таких ворогів!

Українство — в розумінні змагань до культурної та політичної окремішності — притягає до себе споконвіку два типи активних людей. Одних вабило те, що можна сотворити з українського дикого поля. Других — що можна наброїти і награтити на українському дикому полі. Щоб сотворити щось з диного поля, треба його хаотичну та примітивну стихію в організаційні форми взяти. Щоб „житайку українську драти і в онучах топтати“, треба всі здержуючі та організуючі сили на Україні нищити. Тому одні в поті чола намагаються хаос український організувати: у щось стагого та оформленого перетворити. Тому другі всіма силами хаос український юдять, піддержують і всю працю перших, в інтересі власної безкарності, руйнують. Українство споконвіку і до нинішнього дня має в собі людей творчих, честних та

ідейних, які відходять від метропольних — державних і національних — форм, щоб кращі і вищі форми українські сотворити. І побіяч має воно завжди масу найгіршої мерзоти, яка атікає від усталених вже і зорганізованих на Україні форм московського та польського життя, щоб в українським хаосі робити свою руйницьку, а так легку в цім хаосі, кар'єру.

Давніше, побіч Січових Рицарів Хрєста Святого, гасили в українстві XVII—XVIII ст. юрби дейнецтва. Вони рицарство козацьке вкінці знищили, і „без доброго християнського сумління, — як каже про них Величко — без оружія до війни приличного, з серцями до убийства тільки і грабіжу готовими“, з українства — засуджене на знищення — гніздо підлости зробили. Сьогодні, коли одні всім серцем і розумом шукають такого Слова-Духа українського і такої методи організації державно-творчих сил, від яких могла би зачатися реальна Українська Держава, вони, ці другі, всю майже пресу українську обєвіши, перших своєю руйницькою ідею заливають. Подібно малому, злому та зажерливому сотворінню, що скурком звється, вони мають тільки одну зброю: свою власну, внутрішню смердючу теч, якою вони прискають на все, що їм живитись з руйнування України завважає.

Принижаючи і зневірюючи боротьба з оцими скурками є найбільшим нещастям, прокляттям і трагедією тих, що влуть в українство, щоб творити. З великою обридлою мушу і з захищаючи від скурків нашу ідею і мою працю, цю боротьбу безплідну вести.

Не претендую на великого творця. Не вважаю себе, як кожний скурко-інтелігент, „українським гєнієм“. Величчю своєю, а не брудом притягнуло мене це в ранній моїй молодості до себе українство. Державником українським був я вже тоді, коли всім нинішнім націоналістичним і самостійницьким скуркам Держава Українська ще й не снилась. І маю сьогодні — по десятиках літ праці — право вже сказати, що свою маленьку цеголку в будову того, що прїмує до величї України, я поклав.

Не дай самохвальства це пишу. Всякі похвали, до часу поки ми, українці, не сотворили України, вважаю річчю що найменше передчасною. Хочу тільки в наших хаосі, де ніхто нікого не знає, оцею згадкою про мою працю показати, що я, і такі як я, маємо право навіть від ворогів найлютіших вимагати, щоб вони болатом на те, що є чисте, не кидали. Хай вони наступляють на нас во ім'я іншої ідеї України. Але во ім'я Ідеї! І хай вона буде прїтижею по змісту, але така сама по своїм духовім напруженню і своїй духовій чистоті, як наша. І хай наступляють чесно, по рицарськи на таких, якими ми дійсно є, не очорнюючи нас, не перебрїжуючи наших слів і діл. Тоді і ми так само по рицарськи зможемо свою ідею захищати. І з нашої честної боротьби встане вкінці найбільше смілка, найбільша своїм азаяттям і розумом, рицарська Україна. Але чи можна мечем рицарським воювати з скурками? І до чого доведе українство — ідею політичної і культурної незалежності України — оця інтелігенція скуркової роботи яка його обєлає?

* Уривок зі вступу до „Листів до братів-забобів“, ст. XVII. (Галицька газ. XLVIII + 580)

[illegible]

3 судової салі.

ДВАНАЦЯТЬОХ ЗДОГАДНИХ ЧЛЕНІВ О. У. Н. НА ЛАВІ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

Перший день розправи перед львівським судом присяглих.

Дня 18. ц. м. на лаві обвинувачених у Львові засіли: *Евген Врецьона*, 26-літній студент техніки родом із Винник, *Степан Бардахівський*, 22-літній учень промисл. школи родом з Мохович, пов. Перемишль, *Володимир Салак*, 20-літній інтрюлігаторський челядник зі Львова, *Роман Шур*, 21-літній шлюсар з Устиянова пов. Лиско, *Володимир Стецишин*, 19-літній торговельний помічник родом з Горожанки, *Володимир Павук*, 20-літній фінансовий помічник у Львові, *Микола Ласейчук*, 24-літній штукатор з Вербіжа, пов. Коломия, *Ярослав Олійник*, 22-літній учень зі Львова, *Іван Ткач* 22-літній інтрюлігатор родом зі Запорожя, пов. Львів, *Петро Жмійковський* 21-літній шпек з Львова, *Семен Пасіка* 21-літній абсолювент гімназії з Мацькович пов. Перемишль, *Василь Ярш*, 20-літній абсолювент гімназії з Новосілок, пов. Перемишль.

Два останні підсудні відповідають з вільної стони, а інші прив'язані на судову салу з в'язниці.

Всім цим підсудним закладає акт обвинувачення належності до тайної організації українських націоналістів ОУН, яка є ідентична з УВО, та має за ціль викликати збройне повстання українського народу проти Польщі.

Головним обвинуваченим називає акт обв. *Евгена Врецьону*.

Йому і Стецишину, Ласейчукові, Ткачеві, Салаку та Жмійковському акт обвинувачення закладає також переховування вибухових матеріалів і зброї.

Таким чином тих підсудних судять за злочин проти § 59 (державна арада) і проти т. зв. „динамітового закону“.

Обґрунтування акту обвинувачення.

Дня 21. IV. 1930 на Підвалю у Львові арештовано Миколу Ласейчука, в хвилині, коли він піс у валізі пекельну машину. Це арештування мало причину і товчок арештувати інших членів ОУН.

Завязком Організації Українських Націоналістів були у Празі дві організації, які об'єдналися в р. 1929 у Відні на конгресі вибравши провід ОУН, на чолі якої станув командант УВО Коновальць. На краєвмі конгресі ОУН в лютому 1930 і влітку 1930 навіть реферат бойовий УВО переняв ОУН. УВО залишилася тільки як фірма, бо має за собою голосну революційну традицію. Актів ОУН в Польщі веде „Краєва ексекютива ОУН західно-українських земель“, яка обіймає такі відділи: 1) організаційний, 2) політичний, 3) фінансовий, 4) бойовий. Цей бойовий відділ має за мету виконувати саботажі, вбивства і т. д.

Край ділиться на округи, повіти і громади. Ідеї ОУН поширює „Розбудова Нації“ і „Сурма“ та „Юнак“ і „Бюлетень“.

ОУН вважає, що єдиним способом здобути незалежність України є збройна боротьба і цю боротьбу підготовляє проти усіх держав, в яких живуть українці. Ціль — національна всеукраїнська революція на випадок якогось європейського воєнного конфлікту. Покищо ОУН підготовляє ту революцію технічно й ідеологічно та виконує саботажі для виховання в масах політичного активізму.

ОУН бажаючи поширити свої впливи, ширяє свою агітацію серед ремісничої молоді товариства „Зоря“, закладаючи там „Кружки Самоосвіти“. Ці кружки стали законопрорванними тілами ОУН, в яких виховувався український націоналізм.

На чолі тієї роботи висушено *Евгена Врецьону*, який навізав контакт зі *Степаном Бардахівським* і *Романом Шуром* та намовив їх ширити серед членів „Зорі“ ідеї ОУН та паралізувати роботу УНДО. Після того звербовано *Павука* й інших. *Ярослав Олійник* виголошував на Кайзервалі реферати про український націоналізм.

В р. 1929 *Павло Шур* звербував *Володимира Салака*, а *Салак* *Стецишина*. *Салак* вислав чл. *Стецишина* перед радянський консулат на вул. Набеляка слідувати, що діється в консуляті. *Салак* звербував також *Ласейчука*. *Бардахівський* також виголошував реферати про ОУН, та про „Націоналізм“ *Донцова* і кольтортував „Бурму“.

Найбільше активними були: *Врецьона*, *Салак*, *Стецишин*, *Ткач*, *Жмійковський* і *Ласейчук*. *Врецьона*, як технік, виробляв бомби і добував вибухові матеріали від якогось сержанта. Деякі вибухові матеріали *Врецьона* виробляв у лабораторії львівської політехніки, де було найбільше техніків. Ці матеріали навізав в його шухляді випусковий студент *Кріський* і *Маронський*.

Ткач діставав вибухові матеріали від якогось сержанта. *Врецьона* дав *Салаку* кілька експликацій з вичисленими гранатами і *Салак* переко-

відгуки дня.

В чужий сад.

„День русской культуры!“
Треба піти!...

Взяв я ще з собою одного доростаючого старшого парубка і — до „Народного Дому“, який будували українці, держали русські, тепер держать рутенці, а винаймають поляки.

Спішимося. На 7 год. назначений початок, а це вже за п'ять сема. Купуємо бізети, а потім заплативши дорого за дешеву гардеробу, входимо на „великий зал“.

На салі ще майже темно, а цілком пусто. В перших рядах крутяться кілька постатей, за нами також кілька. Все таки, думаємо, а ще точні люди і між рускими! Крутяться, але не сідають, підходять ближче... Комітетові!...

Знайшли ми свої місця, далекі, скромні, у куточку. Справедливо: яка ціна, таке місце.

Сидимо ми, сидимо, комітетові крутяться, а на салі ні концерту ні публіки.

Година сема, мінут тридцять... Відчиняються двері і входить публіка.

Делегати чи доброошлюбці з сіл! П'ять... Сідають зараз перед нами і починають разом з нами... чекати.

Недовго вже прийшлося ждати. Минула година з гаком а саля заповнилась майже до половини.

Ще за чверть години почався „День“.

бував їх у шафі на ганку коло свого помешкання, а потім передав *Стецишину* із „Зорі“, який сховав гранати при вул. Кінги у домі *Тхуржовської*. При ревізії знайдено 19 гранатів і 2 петарди. У *Стецишина* знайдено гранати польського виробу. Відтак *Салак* дістав від *Врецьони* ще з скриньки вибухових матеріалів і сховав їх в переплетні Гевака. При ревізії в цій переплетні знайдено 3 набой екразиту, пірокселіна і т. д. Валізу з тими матеріалами переносили *Ласейчук* і *Салак*. Поліц. Півоварчиківі здавалося це підозрілим, що хтось несе валізу в неділю і то тяжку, тому опинив тих підозрілих. *Салак* зорівнувався і втік, а *Ласейчука* арештовано. Валізу отворили і знайшли там пекельну машину.

Потім арештовано *Салака*. Цей признався, що революери дістав від *Врецьони* і переховували їх у переплетні Гевака в будинку Наукового Т-ва ім. Шевченка. *Врецьона* вчив *Ткача* стріляти з револьвера.

Оборона підсудних.

Підсудні *Врецьона* і *Бардахівський* до жадної вини не призналися і всі закиди заперечили. *Врецьона* твердив у свідстві, що вибухові матеріали знайдені в нього не були його власністю. *Олійник* борониться, що викладав про націоналізм, як ідеологічний рух, а не революційний. *Салак* боронить товаришів і зізнав, що валізу з динамітом піс сам, без *Ткача*, обв. *Шур* зразу до нічого не признався, а потім обтяжив *Врецьону* і *Салака*. *Ласейчук* зізнав, що піс валізу, яку йому дав *Салак*, але не знав, що в тій валізі сидить та не знав, що ОУН є нелегальна й революційна. *Стецишин* поважно обтяжив зізнаннями *Салака*, і потім зізнав, що поліція грозила бить, тому він зложив зізнання. *Ткач* і *Павук* також зізнають, що поліція їх била, тому призналися. Більшість підсудних при першій переслуханні до нічого не призналася, а аж за місяць призналися до вини, а дехто при цім другім переслуханні обтяжив товаришів. Щодо вибухових матеріалів, то підсудні зізнають, що мали виконати замах на більшовицький консулат, якщо у Харкові були розстріляні члени СВУ.

Після прочитання акту обвинувачення перший зізнав обв. *Врецьона*: Він заявляє, що не належав ani до УВО, ani до ОУН, а більшости обвинувачених навіть не знав. Належав тільки до студентського „Пласту“ і з того „Пласту“ знав *Салака*. У жаднім політичнім житті активної участі негали і не брав. Реферати на Високім Замку про націоналізм не виголошував і все, що зізнав обв. *Шур* про нього, неправдиве. Про виріб вибухових матеріалів він і не чув. Те, що зізнав *Шур* і інші, підсудну ім поліція, так, як і йому поліція підсудвала різні злочини, яких навіть в акті обвинувачення не згадується.

Врецьона зізнав: Мене били в страшний спосіб; один поліційнт був, а другий замаскований писав протокол, але я не признався до нічого, бо я нічого не вимен, хоч рік цілий сидів у тюрмі.

Прокуратор *Ліш* зазначає, що в цій справі зарядив окреме слідство, щоб ствердити, чи підсудні були.

Прокуратор *Ліш*: Паче *Врецьона*, звідкиж у вашій шухляді на техніці ваялися вибухові матеріали?

Обв. *Врецьона*: На техніці студенти поляки, особливо корпоранти відносилися до українців

А потім „День“ шов собі, а публіка собі так що перери не було. Як не грали на сцені, то грали двері і — навапак. А часом то й разом: і на сцені і двері.

Богато дінше як у нас буває. Наша публіка як спізниться, то хіба для фасону, а в них то якось інакше, більше по старому. Концерт — мовляв — не зяць, не втече.

Справді, заняті він не був. Раком ліз до півночі, так що я два рази вечеряв, а раз со-лідно перекусив.

Всеж таки не жалую, що пішов! Навчився дечого і переконався в дечім.

1) Галичанин, хочби лояв язик як сухе терміття, то таки не наломить його до доброї московщини. Хахлацький піпоть дубом стая тай годі.

2) Галицькі рускі невислі заповнити великої салі „Народного Дому“, а підпомогли їх шойно московські рускі та дехто з іншої віри.

3) „День русской культуры“ не брав під увагу ні нас, ні білорусів, що є великим поступом на шляху до національної еманіпації москалів.

4) Другим разом на „День русской культуры“ приїду годину пізніше. Кози початок на сему, то я приїду на осьму. І то не кваплячись, а так — легенько, по старосвітськи, як це зробила більша часть публіки. Однак буде ще час виспатися перед концертом, як це робили „крестянські“ делегати на концерті.

Галактіон Чіпка.

Дописи.

КАЛУШ. (Франківське свято). Заходом філії „Прогресу“ в Калуші улаштовано в неділю 7. червня ц. р., в год. 12-й впол., в салі Народного Дому для читалень філіяльної округи Франківське свято. Велика саля, не зважаючи на непогоду (дош), була по береги заповнена 500 учасниками (селяни, міщани, інтелігенція). У святі взяло участь 5 чит. хорів, а саме: з Підгоря, Завадки, Зборів, Загір'я і Бережниць Шлях. та хор при Народнім Домі в Калуші (місц. інтел.). Свято розпочалося відспіванням хором з Підгоря під проводом п. Филиповича „Вічного революціонера“, після чого річече слово виголосив п. Стругинський Михайло. Миле вражіння викликав своїм виступом зєднаний хор читалень Завадка-Збора, котрий під проводом п. Дули Матія відспівав: „Завенімо“ і „За Рідний Край“. Великою несподіванкою для зібраних був виступ новозаснованого хору в Загір'ю, котрий під проводом п. Відоняка Івана відспівав „Він живе“, „Не згайтеся ясні зорі“ і „Темна нічка“. На увагу заслугоє хор чит. в Бережниць Шлях, що під проводом п. Рижак відспівав „Ой зацвила черемха“ та „За Україну“. Можна сподіватися, що при вмілому веденні і вправі хор у Бережниць стане одним із ліпших. Добре вражіння викликав своїм виступом хор при Народнім Домі (місц. інтел.), котрий під проводом п. О. Левицького відспівав „Ой чого ти почорніло“. Завдяки праці диригентів пісня виведена була дійсно артистично та викликала у зібраних велике вражіння. Добре виявився з деклямації „Наймит“ п. Филипович з Підгоря. Та вже незатерте вражіння у зібраних викликала артистично виконана п. Левицьким деклямація „Великдень“ (із Павлиських жартів). П. Король Іван гарно відчитав вивімок із творів Франка п. з. „Синьська конституція“. На закінчення свята був живий образ, а по відспіванню нац. гимну повні вражіння учасники розійшлися.

СПОРТ

Русь (Ужгород)—Україна (Львів).

Змагання цих дружин, що відбудуться в суботу 20. і в неділю 21. ц. м. на грищі Сокола Батька, викликали немале зацікавлення в широких українських кругах, а в спортових кругах цілого Львова без різниці національності зокрема. Як відомо, дружина Руси гостила вже раз у Львові при нагоді 15-літнього ювілею України (в 1926 р.) і зремісувала тоді в обох днях змагання з Україною з вислідом 3:3. З того часу змінилося багато в обох дружинах, які поступили безперечно сильно вперед, тому теперішній їх стріча заповідається незвичайно цікаво. Найліпшою частиною ужгородської 11-ки має бути

Пам'ятайте про могили українських героїв!

звинний, швидкий і цілий напад: про поміч та оборону англємо менше, зате високі кваліфікації воротаря Бокша були свого часу у нас відомі. Шож до дружини України, яка мала

тепер два тижні відпочинку, то слід надіятися, що вона буде амбітним і твердим противником угоринів та не дасть себе легко їм перемогти.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Пятниця, 19. червня, год. 7-30 веч.
„Хоробрый воля Швейк“.
Субота, 20. червня, год. 7-30 вечором
„Дорога Ангелів“.
Неділя, 21. червня, година 7-30 веч.
Хоробрый воля Швейк“.
Театр Річкордностей (в Нар. Домі):
Від 17. до 23. п. м. театр закритий.
Малий Миський Театр:
Нечиний.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Роскішна дівчина“ (Анн Ондра) і додатки.
КАСІНО: Звукова фільма „Чорт океанів“.
КОЛЬОСЕН: Нечиний.
ЛЕВ: „Лявко музика“ та звукові додатки.
МАРУСЕНЬКА: Звукові фільми „Невдалий рай“, „Пригоди в хмарах“.
ОДЗА: Звукова фільма „Христиня“ (Джанет Гейнор).
ПАЛАС: „Підводне човно С. 13“.
ПАН: Звукова фільма „Сема заповідь“ (Дж. Гейнор).
ПАСАЖ: „Боротьба за Марію Роже“, „Крамарка кохання“ (Норма Шілер).
ПРОМІНЬ: „Залізна маска“ (Фербенко).
ФАТІМОРГАН: „Без серця, без тупі“ (Генні Портен).
ХІМЕРА: „Шукаю чоловіка і маю гроші“. Звуковий додаток.
СТИЛЕВ: „Чортиня з Тріполісу“ та Бастер Кітон.
УТІХА: „Любовний шепіт ночі“, Гут Гібсон як бандит під маскою.

Програма радіо.

Пятниця 19. червня 1931.
Варшава (1411,5) 18-00 Концерт мажорантів. Берлін (419) 16-50 Концерт. Стокгольм (435,4) 20-00 Солоїсти. Рим (441,2) 17-00 Концерт. Прага (486,2) 14-70 Радіорієстра. Відень (516,4) 15-20 Концерт. Будапешт (550,5) 17-30 Мадарські пісні. Харків (937,5) 15-00 Концерт. Париж (1724,1) 20-00 „Тангайер“ Вагнера.
Субота 20. червня 1931.
Варшава (1411,5) 16-30 Концерт. Амстердам (368,1) 12-05 Концерт. Берлін (419) 15-50 Давня музика Рим (441,2) 17-00 Концерт. Прага (486,2) 19-30 Кабаре. Відень (516,4) 17-30 Капела Реміша. Будапешт (550,5) 20-40 Циганська оркестра. Харків (937,5) 15-00 Концерт. Москва (1451) 12-00 Концерт.

Львівське радіо.

Пятниця 19. червня 1931.
12-10, 13-10, 16-15, 19-35 Грамофон, 13-10 Метеоролог. комунікат, 14-50 Господ. комунікат, 15-25, 17-35 Відчит, 16-00 Кореткофидний кутю, 16-50 Франц. лекція, 17-10 Авд. для зорих, 18-00 Концерт, 18-00 Прес. рад. дещина, 20-15 Концерт, 22-30 „Пісенька в сальоні“, 23-00 Почт. гехи. скаринька, 23-20 „Мій зелений лісе“ у супроводі гр. лант.
Субота 20. червня 1931.
13-10 Метеоролог. комунікат, 14-50 Господ. комунікат, 15-10 Авд. для наймолодших, 15-35 Шаховий кутю, 15-45 Спорт. комунікат, 16-00 Авд. для дітей, концерт для молоді, 16-50 Відчит, 17-10, 19-35 Грамофон, 17-35 „Любимі жарты“, 18-00 Авд. молодих, 19-10 Загадки, 19-40 Різнорідні вісти й біржа, 20-15, Легка музика, 22-20 Шопенівський концерт, 22-50 Музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

У неділю 21. ц. м. улаштує Українське Літарецьке Товариство прогулянку для своїх членів до живця Черче. Відвід з год. двірця год. 9-55, приїзд того самого дня вечором. Збірка в головній галі біля кіоску спадкових вагонів.
— Д-р Ю. Кордюк, секретар.

Влов. П. Дроми Вол. Бемкові адвокати в Бережанах, складаю ширшу подяку за многократну інтервенцію в часі мого 4-ї пів місячного побуту в арешті.
— Осип Баран, канд. лис. лж.

Філім Т-на Охорони Воєнних Могил у Кракові знімає всіх тих Панів і Паничів, які розібрали до вольпортжії снітання з проєктом пам'ятників, щоб звернути їх або гроші в найкоротшому часі, оскільки не бажать бути поіменно оголошеними в пресі.

Подяка. Вийшовши по десятимісячній тюрмі на волю, почувався до кожного обов'язку зложити ширшу подяку всім Ви. Панам і Панич, що несли поміч політ. в'язням, зокремаж Ви. Пани Кравцеві та Ви. Панству Пломарським за ширшу опіку й допомогу. Ви. Д-рові Гарасимові і Ви. Д-рові Ерденбергерів, адвокатам у Стрию за опіку підчас слідства та вповні успішну оборону на розправі. „Союзові Українок“ в Болехові. Ви. Д-рові Зволіському і б. послоні Максимовичеві дякую за опіку й інтервенції в моїй справі. Всю о. Стернюкові, парохіві в Гомові і рівнож П-і добр. Стернюковій складаю ширшу подяку за батьківську опіку над моєю жінкою і дітьми підчас мого побуту в тюрмі. — Михайло Шини, господар в Гомові.

З днем 21. червня ц. р. починає виходити в Станіславові безпартійний тижневий часопис п. з. **УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ** присвячений справам політичним, культурно-освітнім, господарським й суспільним Покуття, Підгір'я та Поділля. — Передплата до кінця року вносить зол. 4—, чвертьрічно зол. 2—, місячно зол. 0-70. Поодинокі число коштує 20 сот. — Виходить під неділю. Заовлення, листи та передплату вносити на адресу: Ред. і Адм. „Українське Життя“, Станіславів, вул. Голуховського ч. 17. 4—5

На Рідну Школу зложили ВП: о. Климентій Базилевич, парох в Княжодупі 20 год. замість вічка на домонину бл. п. Адезі Білевичеві з Полоничної, Лукинонічч і Кмичкевичі Львів 15 год., о. Іван Бораду — Туря Велика 15 год. і Білків Стрий 10 год. замість вічка на могилу бл. п. Михайла Комаринського. — ВП. Жертводавцям складає ширшу подяку Головна Управа.

„Знання“. Матуральний курс для гімназійних екстерністів під проводом учителів-спеціалістів зачитється у Львові 1. для вересня 1931. Зголошуватися та інформацій жадати: Львів, вул. Тетинська ч. 10. 2284 1—3

Торговельна Школа Т-ва „Просвіта“ у Львові вул. Корняків ч. 1. приймає кожного дня до полудня В. П. И. С. Н.: 1) на трирічну науку — для хлопців і дівчат, що покинули 7-клас несеяродної, або 3 класи середньої школи; 2) на одиорічний курс — для абсолюентів (ок) 6-клас середньої школи; 3) на курс для абітурієнтів — для матуристів (ок) середньої школи; 4) на дворічну науку в Економічно-кооперативному Інституті, в тин, що на перший рік буде прийматися абітурієнтів (ок) середніх шкел, на другий абсолюентів (-тків) курсу для абітурієнтів. 2255 3—5

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗОЛОТО, БРИЛІАНТИ, СРІБЛО — оцінює безплатно і купує по високій ціні Домбровські і Розваженські, Львів, Академічна ч. 2. Фабричний склад годинників. — Довголітня гарантія. 1447 16—2

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТО І СРІБЛО ВІВРОБИ продає за готівку (на рати від десятиків літ у цілім краю знана фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриланти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 1538

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

був лікар заграничних клінік, спеціаліст шкірних, венеричних і сексуальних недуг (позова неміс) та лікарської косметики ординує в шкірних недугах і т. д. від год. 8-1/2—10, 14—16. в косметичні від 10—11 і 16—18 в неділі і свята від 10—11.
Гірське сонце, Валопор. Діатермія, Криотерапія. Сепараткові ждальні.
Львів, вул. Синьтська ч. 22, III. п. (біля Нар. Гостиниці).
Вінда до вжитку. Телефон 38—90.

Конкурс.

Для двох учителів (-ок) педагогічних предметів в діл. учит. семінаріях „Р. III“ у Самборі і Стрию в віальні до-сал від 1. вересня ц. р. Подання з документами й референціями вносити до Головної Управи „Р. III“ у Львові. Ривок 10 до кінця червня ц. р. — Головна Управа. 2283 1—2

ДО ВІНАЛ-МУ від 1. липня ц. р. 3 покої, кухня, повний комфорт, місячний чини і 1 умовляований покій. Генінга 24. між 3—6 поп. 1 пов. 2266 2-2

ВІЛЛЯ під лісом, гарне положення, кімнати для одної або двох осіб, удержання і усягта. Зголошення: СС. Василіян, Корчич, почт. Синевідсько-Вижиче.

ПРОФЕСОР-КА МУЗИКИ (фортепиан, сольовий спів і чужі мови) прийме лекцію на селі, на час ферій. Зголошення: Адміністратія „Діла“ під „Муніка“ 2286 1-2

СТРІЛЕЦЬКІ пісіння на фортепиан Ярослава за 10 год. продають книгарні. 2279 1-10

ПОШУКУЄМО від зар. за год. в господарстві до управи дому і домашнього господарства. — Зголошення слати до Адміністрації „Діла“ під „Господарня“. 2280 1—3

КАМЕНІЦЯ нова у Львові на 18-1/2 чистого доходу, окажливо на продаж. До Адміністрації „Діла“ під „Доход“. 2290 1—2

Блошиці, які сидять по брудних шпарах, уникаючи денного світла, в ночі виповзують на те, щоб болючими укусами переривати нам сон і відпочинок. Тому необхідно нищити їх, розпилюючи по всіх шпарах і щілинах „Фліт“.

„Фліт“ зовсім нищить мухи, комари, блохи, комаху, моли, блошиці, таракани та рівночасно їх яєчка.

„Фліт“, який розпилюємо є смертельний для різних комах, а притім не шкодить зовсім людині. Легкий для вжитку. Не робить плям. „Фліт“ не треба порівнювати з іншими середниками проти комах. Домагайтеся жовтої бляшанки з чорною опаскою, при чому стережіться підробок.

РОЗПИЛЮЙТЕ

FLIT

Загальні Збори

Читальні „Просвіта“ Середмістя відбудуться дня 28. червня 1931 р. в год. 6. попоз у власній доміні Ринок 10/II. зі значаїним порядком жарад.
На випадок браку комплекту ті самі збори відбудуться на годину пізніше. 2281 Виділ.

II РІК ВИДАВАННЯ!

КІНО ч. 12. вже в розпродаж. Просимо жадати по всіх кіосках і залізничних книгарнях „РУХ“.

Адреса: КІНО, Львів, вул. Бляхарська 8. 3—3

НАКЛАДІА SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає салдувати свої видання: Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх виданнів така: BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41.

В перешці треба зазначувати: Ausland-Abteilung. Місяці платності в Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове конто в PKO ч. 200.490). Почтове конто у Берліні: Berlin, N-o 3.111. 51—7

Присилайте передплату!

Оголошуйтеся в одиниці укр. щоденнику „ДІЛО“!

Найдешевші книжки!

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ
До зв'язків Галичини з Наддніпрянщиною. — Ціна 50 сот., з почт. пересилкою 70 сот.

ШЕВЧЕНКО і КИЯЖНА РЕПІНА
Ціна 1-50 зол. на почт. перес. 50 сот.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР
Ціна 50 сот., з почт. перес. 70 сот.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ
С М І Х З Е М Л І
Ціна 1-50 зол. з почт. перес. 2-10 зол.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади І. II. і III. часть
Ціна 8— золотих — без пересилки

АЛЬФОНС ДОДЕ
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 3— зол. з почт. пересилкою 4— зол.

Можна дістати в Адм. „Діла“
Львів, Ринок 10. II. п.
або в книгарнях.